

[A. C. Mortensen.]

af Betragtning den mægtige Risiko, Staten har af de 140 Mill. Kr., som Staten har ofret paa Opkøb af Obligationer, saa det er ikke sikkert, at de 800 000 Kr. forslaar ret meget til Dækning.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) skal jeg sige, at det er ikke nogen særlig mandig Stilling at kritisere Lovforslaget, men i øvrigt sige, at fordi der alligevel er noget rigtigt i det, vil hans Parti ikke være med til at forkaste det, men sige: Stemmer ikke. Det kan de naturligvis gøre, men hvis de havde noget Ansvar, kunde de ikke klare sig med det, men maatte enten sige ja eller nej.

Krag: Jeg har, som jeg ogsaa gjorde opmærksom paa forleden Dag efter de Mortensenske Præstationer her i Tinget i Behandling af Spørgsmaal af den Karakter, som her foreligger, fuldkommen opgivet at diskutere disse Sager med det ærede Medlem. Det skal jeg da ogsaa ganske undlade, men blot gøre opmærksom paa, at naar der, straks efter at Loven af 1. Maj 1933 var vedtaget her i den høje Rigsdag, skete en betydelig Stigning af Obligationskurserne, var det selvfølgelig som Konsekvens af det afgørende Konverteringsløfte, som laa i denne Lovgivning. Tilliden til dette Løftes Indfrielse svækkedes jo gentagende, dels ved Udtalelser af et æret Medlem her i dette Ting i Sommerens Løb, dels ved Udtalelser af en højtstaaende Embedsmand i samme Retning, og det førte øjeblikkelig til Kursfald, Tilliden svækkedes, og nu, efter at Konverteringen endelig er fuldkommen opgivet, har vi set det Kursfald, som var et tydeligt Vidnesbyrd om det kunstige i den Kurstigning, som fandt Sted efter Loven af 1. Maj 1933, det kunstige vel at mærke, naar det ikke var Hensigten at sætte alle Kræfter ind paa Konverteringens Gennemførelse; og at det ikke var det, har vi faaet tilstrækkelig fyldestgørende Beviser for.

Den højtærede Minister gentager i Dag, hvad han sagde forleden, at vi fra Venstres Side har ombragt alle Saneringsmuligheder for Landbruget, Muligheder, som jeg altid rejste Krav om henimod Slutningen af en Rigsdagssamling. Jeg maa gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det var

ikke os, som stemte Saneringsforslaget ned i Landstinget i 1934, men det var Regeringspartierne. (*Indenrigsministeren:* Han er sød). Han er sød, men det, han siger, er rigtigt, og det smager ikke den højtærede Minister, men det er et Faktum, som nu engang maa erkendes.

Nu spørger man, hvad jeg mener, naar jeg taler om, at Saneringsspørgsmaalet bør genoptages til Løsning af Gældsforholdet og til en rimelig Ordning af Forholdet mellem Kreditorer og Debitorer for alle de Landbrugsdebitorer, som ønsker det. Jeg har gentagende fra denne Talerstol udtalt, hvad jeg dermed mener. Jeg mener, at vi bør gennemføre det Lovforslag, som foreligger her til Behandling fra Sommeren 1934, som atter har været behandlet i Samlingen 1934—35, og som jeg har opfordret den høje Regering til straks igen at forelægge til Overvejelse for Rigsdagen, efter at det af taktiske Grunde blev taget ud af Forslaget i Landstinget. Men det er jo en klar Sag, at det er ikke tilstrækkeligt at foretage en saadan Opgørelse af Forholdet mellem Kreditor og Debitor. Saa længe Landbrugsvirksomheden er urentabel, vil det Antal Landmænd, som efterhaanden bliver nødstedte, stadig stige. Derfor maa der yderligere Foranstaltninger til.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at Venstres Bidrag til at skabe denne Ligestilling har ikke været overvældende. Jeg kunde gøre Gengæld og spørge det ærede Medlem, hvad hans Bidrag til at skabe en saadan Ligestilling er. Selvfølgelig maa det erkendes, at et Erhverv som det danske Landbrug, der i saa høj Grad er afhængigt af Prisforholdene paa de fremmede Markeder, kan komme og desværre er kommet ind i en økonomisk Situation, som det er vanskeligt lovgivningsmæssigt helt ud at rette paa, ikke mindst under Hensyn til, at Hjemmemarkedet i Sammenligning med de fremmede Markeder betyder saa forholdsvis lidt i Henseende til Landbrugets Indtjeningsevne, men jeg ønsker dog at gøre opmærksom paa, at den Indsats, vi fra vor Side i saa Henseende har gjort, har været for Landbruget ganske overordentlig betydningsfuld.

Jeg minder om det for Landbruget mest betydende finansielle Resultat af Overenskomsten af Januar 1933, Kronens Sænk-